

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/228/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617205312
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4617205312.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: J. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., E. F. 739/85, o zaplatenie sumy 3.040,53 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23. augusta 2019, č. k. 6Csp/146/2017-363, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti II. výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku a III. a IV. výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Žalovanému voči žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Topoľčany, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 23.08.2019, č. k. 6Csp/146/2017-363 rozhodol, že povoľuje žalovanému splácať sumu 2.940,53 eura priznanú rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16.03.2018 č. k. 6Csp/146/2017- 153, a to v mesačných splátkach po 80 eur splatných k 25-temu dňu mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

1.2. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

1.3. Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnej výške ako aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2.1. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 3.040,53 eura spolu s úrokom vo výške 28 % ročne z uvedenej sumy od 07.06.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu podal z dôvodu, že dňa 08.06.2012 uzatvoril so žalovaným zmluvu č. 9145779001, na základe ktorej zriadil a viedol pre žalovaného účet.

2.2. Vzhľadom na porušenie zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného, tento sa na predmetnom účte dostal do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny. Žalobca pred uzatvorením účtu vykonal dňa 06.06.2017 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. S poukazom na všeobecné obchodné podmienky, ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnáť. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby. Aktuálna istina pohľadávky je 3.040,53 eura, úročená úrokom vo výške 28 %, a to až do vyplatenia celej pohľadávky.

3.1. O tejto žalobe Okresný súd Topoľčany rozsudkom zo dňa 16.03.2018, č. k. 6Csp/146/2017-153 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.940,53 eura, ktorú sumu mu povoľuje žalovanému splácať v mesačných splátkach po 40 eur splatných k 25-temu dňu mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, a to do 31.08.2018 a ďalej počnúc mesiacom

september 2018 v mesačných splátkach po 70 eur splatných k 25-temu dňu mesiaca s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Konanie čo do sumy 100 eur s príslušenstvom zastavil, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

3.2. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané uzatvorenie zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb medzi žalobcom a žalovaným dňa 08.06.2012, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie účtu žalobcom pre žalovaného. Z výpisu účtu žalovaného bolo zistené, že žalovaný sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania a žalobca pred uzatvorením účtu vykonal dňa 06.06.2017 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Z dôvodu, že žalovaný neuhradil debetný zostatok, žalobca účet uzatvoril a špecifikoval istinu pohľadávky vo výške 3.040,53 eura, úročenú úrokom vo výške 28 % ročne. Predmetná zmluva uzatvorená medzi stranami je zmluvou spotrebiteľskou a na tento právny vzťah sa vzťahujú ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení v čase uzatvorenia zmluvy. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia debetného zostatku na účte žalovaného a úrokov za nepovolené prečerpanie účtu vo výške 28 % ročne. Nebolo preukázané zmluvné dojednanie povinnosti platiť úrok vo výške 28 %, pričom sadzovník poplatkov nemôže predstavovať riadne dojednanie o výške úrokov. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) Zákona č. 129/2010 pritom vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Pokiaľ túto neobsahuje, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby čo do sumy 100 eur s príslušenstvom, súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 145 CSP. Predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 2.940,53 eura a vzhľadom na vyššie uvedené čo do tejto sumy súd považoval žalobu žalobcu za dôvodnú a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

3.3. Vo zvyšku čo do úroku vo výške 28 % takisto z dôvodov uvedených vyššie žalobu zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) a § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa ustanovenia § 232 ods. 4 CSP povolil súd žalovanému uvedenú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, keď zohľadnil situáciu na strane žalovaného tak ako ju uviedol vo svojej výpovedi.

4.1. Na základe odvolania žalobcu proti uvedenému rozsudku Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 19.12.2018 sp. zn. 5Co/140/2018-174 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o povolení žalovanému splácať sumu 2.940,53 eura v splátkach po 40 eur mesačne do 31.08.2018 a počnúc mesiacom september 2018 v mesačných splátkach po 70 eur, výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku a výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.2. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu, okrem iného, vyplýva, že ustanovenie § 18 ZoSÚ je teda dôkazom o tom, že v prípade zmluvy o otvorení bežného účtu a ak veriteľ umožní spotrebiteľovi prekročenie, nie je vôbec stanovená zákonná povinnosť uvádzať v zmluve o otvorení bežného účtu úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí zvyšku žaloby a odôvodnenie tohto výroku rozhodnutia vecne nesprávne, keď súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, o ktoré žalobca oprel svoje skutkové tvrdenia a právne dôvody, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie vykoná navrhnuté prípadne ďalšie dôkazy na zistenie skutkového stavu, pričom sa bude zaoberať aj výškou žalobcom požadovaného úroku. Odvolací súd zrušil rozsudok prvoinštančného súdu aj vo výroku, ktorým tento súd žalovanému povolil zaplatiť súdom priznanú istinu v splátkach z dôvodu, že výrok rozsudku o splátkach nie je dostatočne jasne a zrozumiteľne odôvodnený a je nepreskúmateľný.

5. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie výsluchom žalovaného, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že pravidelne spláca žalobcovi dlh, najskôr po 50 eur a od rozhodnutia súdu po 70 eur a tak by ho chcel aj naďalej splácať, ako aj listinnými dôkazmi, z ktorých zistil, že žalovaný uhradil žalobcovi mesačne po 70 eur v dňoch 22.01.2019, 21.02.2019, 21.03.2019, 23.04.2019, 20.05.2019, 21.06.2019, 22.07.2019, 21.08.2019.

6. Vzhľadom na rozhodnutie súdu prvej inštancie a rozhodnutie krajského súdu, predmetom konania bolo rozhodnúť o uložení povinnosti žalovanému splatiť predmetnú pohľadávku žalobcovi, teda či mu táto povinnosť bude povolená splácať v mesačných splátkach a predmetom konania zostalo rozhodnutie o uplatnenom úroku vo výške 28 % z požadovanej istiny od 07.06.2017 a takisto rozhodnutie o trovách konania pred súdom prvej inštancie a trovách odvolacieho konania.

7. Citujúc ustanovenia § 232 ods. 3, 4 CSP ako § 2 ods. 1 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, § 54 ods. 1, 2 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ).

8.1. Na základe vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd za preukázané, že jeho rozsudkom zo dňa 16.03.2018 č. k. 6Csp/146/2017-153 bolo rozhodované o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 3.040,53 eura s príslušenstvom a po čiastočnom späťvzátí žaloby čo do sumy 100 eur s prísl. a zastavenia konania v tejto časti bolo rozhodnuté, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.940,53 eura. V tejto časti proti rozsudku nebolo podané odvolanie, ktoré smerovalo čo do výroku o povolení žalovanému splácať uvedenú sumu v mesačných splátkach.

8.2. Pri rozhodovaní súdu o možnosti povoliť žalovanému splácať dlh vychádzal jednak z výpovede žalovaného, keď výsluch žalovaného je tiež dôkazným prostriedkom podľa § 195 CSP a tiež vychádzal z listinných dôkazov, ktoré predložil v konaní o úhradách a výške jeho zárobku a pri rozhodovaní bral zreteľ na výšku priznaného plnenia, na schopnosti žalovaného uhradiť dlh v lehote podľa § 232 ods. 3 CSP, t. j. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej súd bral zreteľ na osobné pomery samotného žalovaného, jeho zárobové, majetkové, rodinné pomery, a teda jeho schopnosť uhradiť dlh voči žalobcovi v lehote 3 dní.

8.3. Z výsluchu žalovaného súd zistil, že žije spolu s manželkou v nájomnom byte, spolu s plnoletými deťmi, z ktorých jedno študuje na Strednej odbornej škole v Topoľčanoch, nie je vlastníkom žiadneho majetku, teda nehnuteľnosti, vlastní iba motorové vozidlo značky Ford, ktoré má 23 rokov. Jeho výdavky vyplývajú z výpovede, tak ako je to uvedené v bode 5.1., a jeho mesačný príjem vyplýva z citovaných mzdových listov. Na základe toho súd dospel k záveru, že je možné žalovanému povoliť dlh splácať v mesačných splátkach po 80 eur berúc do úvahy na jednej strane jeho osobné pomery, ale tiež aj výšku čiastky, ktorú má uhradiť, pričom žalovaný prejavil ochotu tento dlh splácať a aj ho spláca, ako to vyplýva z predložených a citovaných vkladov v hotovosti v prospech žalobcu, preto výška mesačnej splátky, ktorou súd povolil žalovanému dlh uhrádzať, nie je v rozpore s oprávnenými záujmami žalobcu. Súd musel brať zreteľ aj na ochranu samotného žalovaného, ako slabšej strany, keď sa ocitol v situácii, že nie je schopný zaplatiť dlh žalobcovi do 3 dní, preto v tejto časti rozhodol tak, ako je uvedené v odseku I. výrokovej časti rozsudku s tým, že v prípade omeškania žalovaného s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

9. Ďalej predmetom konania bolo rozhodnutie súdu o nároku žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne z istiny, a to od 07.06.2017. Podľa súdu úrok vo výške 28 % ročne podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú sadzbu na finančnom trhu tak ako sú uvádzané Národnou bankou Slovenska, ktorá v čase uzatvorenia zmluvy pri dlhodobých úveroch bola vo výške 13,30 %. Žalobcom požadovaný úrok predstavuje vlastne dvojnásobok obvyklej úrokovej sadzby, a tak podľa ustálenej judikatúry je takáto výška dohodnutého úroku v rozpore s dobrými mravmi. Výška úroku 28 % ročne je neprimerane vysoká a prevyšujúca úroky v bankách o viac ako 100 %, preto súd tento úrok žalobcovi nepriznal a v tejto časti žalobu zamietol.

10.1. Vzhľadom na úspech žalobcu v konaní, pokiaľ došlo k zastaveniu konania čiastočne čo do sumy 100 eur, bolo to v dôsledku plnenia zo strany žalovaného po podaní žaloby, súd žalobcovi s poukazom na ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania v plnej výške, ktoré mu vznikli zaplatením súdneho poplatku za podanie žaloby. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 1, 2 CSP).

10.2. S poukazom na ust. § 396 ods. 3 CSP a vzhľadom na úspešnosť žalobcu v odvolacom konaní priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

11.1. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej výrokovej časti výroku podal žalobca včas odvolanie nestotožniac sa s argumentmi prvoinštančného súdu v bode 17 odôvodnenia rozsudku a uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za nesprávny a vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). K námietke súdu, že podľa jeho právneho názoru výška úroku 28 % má podstatne prevyšovať obvyklú úrokovú sadzbu, ktorá podľa NBS bola v rozhodnom čase 13,3 %, preto je neprípustná, odvolateľ poznamenal, že Zmluva o bežnom účte na základe ktorého bol zriadený a vedený účet žalovaného, na ktorom vzniklo prekročenie, nároky z ktorého si žalobca uplatnil žalobou v predmetnom konaní, bola uzatvorená dňa 08.06.2012.

11.2. Žalobca poukázal na ust. § 53 ods. 6 OZ účinné v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, v zmysle ktorého „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie

odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti“.

11.3. Uviedol, že v rozhodnom čase už boli judikované závery Najvyššieho súdu SR konkretizujúce (vykladajúce) vyššie vymedzené znenie zákona, a to konkrétne Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012. sp. zn. 5 Cdo 26/2011, podľa ktorého neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednávania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. (V danom prípade súd považoval za výšku úrokov, ktorá podstatne presahovala obvyklú takú, ktorá takmer 4-násobne až 5,5-násobne presahovala obvyklú úrokovú mieru.)

12.1. V tejto súvislosti poukázal na priložený Štatistický prehľad úrokových sadzieb prečerpaní bežných účtov NBS zverejnený na webe <https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-institucie/banky/statisticke-a-analyticke-prehlady/urokova-statistika/bankova-urokova-statistika-uvery>, z ktorého je zrejmé, že - v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o účte medzi žalobcom a žalovaným - bol priemer úrokových sadzieb prečerpaní bežného účtu na úrovni 13,82 % p.a. Aj v nasledujúcich rokoch - t. j. v čase vedenia účtu žalobcom pre žalovaného - bola táto priemerná úroková sadzba prečerpaní bežných účtov v zmysle predmetnej Štatistiky NBS cca na úrovni medzi 13 % p.a. a 14 % p.a. Z uvedeného je zrejmé, že- podstatne prevyšujúcou odplatou je odplata, ktorá podstatne prevyšuje najvyššie priemerné úrokové sadzby v rozhodnom čase; úroková sadzba 28 % p.a. prevyšuje dvojnásobne (t. j. nie podstatne) priemernú (t. j. nie najvyššiu) úrokovú sadzbu prečerpaní na bežných účtoch v rozhodnom čase; úroková sadzba uplatneného úroku 28 % p.a. teda nespĺňa kritériá dané zákonom a súvisiacou judikatúrou dovolacieho súdu pre neprípustnú výšku odplaty, a to ani v čase uzatvorenia zmluvy o účte a ani počas vedenia účtu žalovaného; odvolanie je dôvodné, keďže je daný odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, daného najmä tým, že prvostupňový súd nerozlišoval priemernú úrokovú sadzbu vykazovanú v štatistike NBS a najvyššie úrokové sadzby na trhu.

12.2. Žalobca poukázal aj na uznesenie Krajského súdu Prešov č. k. 14Co/10/2018-154 zo dňa 14.06.2018, uznesenie Krajského súdu Košice č. k. 1Co/247/2017 z 12.06.2018; rozsudok Krajského súdu Košice č. k. 1Co/317/2017 zo 17.10.2018 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Co/86/2018 z 05.12.2018.

13. Žalobca navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v prvostupňovom súdom zamietnutej časti žaloby a zaviazal žalovaného uhradiť celú dlžnú sumu v rámci prvostupňovým súdom určenej parížnej lehote a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov za konania na oboch inštanciách.

14. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril, uvádzajúc, že súhlasí s rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23. augusta 2019, č. k. 6Csp/146/2017-363 o zamietnutí zvyšku žaloby.

15. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP <.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP <.), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP <.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP <.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP <.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP <.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP <.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP <.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP < a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne päť dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP <.), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti II. výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku ako aj závislých výrokoch III. a IV. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16.2. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

16.3. Podľa § 53 ods. 1 OZ, účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16.4. Podľa § 53 ods. 6 OZ, účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

16.5. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

17.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17.2. Konceptia zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 387 ods. 2 CSP vychádza zo situácie, že ak odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, v takom prípade nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia.

18.1. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia o zamietnutí zvyšku žaloby ohľadne úroku z úveru vo výške 28 % z právoplatne priznanej istiny vo výške 2.940,53 eura od 07.06.2017 do zaplatenia ako aj závislých výrokov o náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania a skonštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP).

18.2. Na doplnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu a zdôraznenie jeho vecnej správnosti odvolací súd vo vzťahu k výške úrokovej sadzby 28 % ročne poznamenáva, že úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov. Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka <.). Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V praxi ide o odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch, a to bez ohľadu na to, aký subjekt poskytuje peňažné prostriedky. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.

18.3. V predmetnej veci súd prvej inštancie zamietnutie úroku vo výške 28 % ročne z priznanej istiny správne odôvodnil tým, že tento žalobcom požadovaný úrok podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú sadzbu na finančnom trhu tak ako sú uvádzané Národnou bankou Slovenska, ktorá v čase uzatvorenia zmluvy pri dlhodobých úveroch bola vo výške 13,30 %, takže žalobcom požadovaný úrok z úveru vo výške 28 % predstavuje viac než dvojnásobok obvyklej úrokovej sadzby, je neprimerane vysoký a je aj podľa ustálenej judikatúry v rozpore s dobrými mravmi, preto súd prvej inštancie tento úrok žalobcovi nepriznal a žalobu v tejto časti zamietol.

18.4. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ je dojednanie o výške úroku z úveru neplatné v celom rozsahu, nemožno ju ďalej ani moderovať. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka <. a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úroku ako absolútne neplatnú v zmysle § 39 OZ. Z uvedených dôvodov odvolací súd vecne správny rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti II. výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku ako aj III. a IV. výroku o náhrade trov konania potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP <..

19. Žalovaný má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP <. a § 396 ods. 1 CSP <. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, keďže bol plne úspešný v odvolacom konaní, avšak vzhľadom na to, že mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanému voči žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).